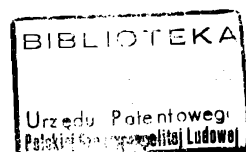

1 maja 1925 r.

URZĄD PATENTOWY

F 266, 17/30

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

OPIS PATENTOWY

No 1348.

Kl. 82 a 19.

**Maschinenfabrik Imperial G. m. b. H.,
Meissen (Niemcy).**

Urządzenie do suszenia pokrajanej rzepy, kartofli i t. p. artykułów.

Zgłoszono: 27 lutego 1920 r.

Udzielono: 9 stycznia 1925 r.

Pierwszeństwo: 27 stycznia 1916 r. (Niemcy).

Przedmiot wynalazku stanowi urządzenie do suszenia pokrajanej rzepy, kartofli i t. p. artykułów suszarnianych, składające się z koryta, w którym obraca się dziurkowany bęben suszarki, zaopatrzony na zewnątrz w ukośne ramiona, do którego na jednym końcu doprowadza się gorące powietrze. Powietrze to dostaje się do koryta przez otwory w bębnie i suszy produkt nadany na jednym jego końcu i przesuwany stopniowo ku drugiemu końcowi koryta przez ramiona bębna, gdzie zostaje oddawany.

Ażeby teraz rozdzielić gorące powietrze lub gazy nagrzane w suszarce w ten sposób, by koniec bębna suszącego, działający na świeży jeszcze produkt otrzymał większą ilość gorącego powietrza lub nagrzanego gazu aniżeli inne części bębna, działające na podsuszony już produkt, u-

rządzona jest stosownie do wynalazku, w środku bębna rura rozdzielcza z nastawianymi otworami rozmaitej wielkości. Rura ta składa się z oddzielnych części, przy czem odstępy pomiędzy temi częściami są rozmaitej wielkości. Przestrzeń pomiędzy tą rurą i bębniem podzielona jest na kilka komór przez pierścieniowe przepierzenia.

Przykład wykonania takiego urządzenia przedstawiony jest na fig. 1 w pionowym przekroju podłużnym i na fig. 2 w przekroju poprzecznym.

Bęben suszący *c* osadzony jest w znany sposób w korycie *f* i zostaje wprowadzony w ruch obrotowy przez przekładnię zębatą *n, o*. Część bębna suszącego *c'*, umieszczona wewnątrz koryta jest dziurkowana i posiada znane łopatki, które przy obrocie bębna mieszają towar i przesuwają go naprzód. Niezbędne do suszenia powie-

trze gorące lub nagrzane gazy doprowadzają się do bębna przez zakrzywioną rurę p i wchodzi przedewszystkiem do urządzonej w bębnie rury rozdzielczej, składającej się z oddzielnych części a , a^1 , a^2 a^8 , w ten sposób, że między każdymi dwiema częściami znajduje się odstęp b^1 , b^2 , b^8 , który ku końcowi rury coraz bardziej wzrasta. Przestrzeń pomiędzy rurą rozdzielczą i bębniem suszącym c , podzielona jest przez przepierzenia d^1 , d^2 , d^3 na cztery komory e^1 , e^2 , e^3 , e^4 , które poprzez odstępy b^1 , b^2 b^8 otrzymują rozmaite ilości gorącego powietrza lub ogrzanych gazów, przyczem komora e^3 otrzymuje największą ilość. Odstępy b^1 , b^2 , b^8 mogą być przestawiane tak, że gorące powietrze lub nagrzane gazy, doprowadzane do komór e^1 , e^2 , e^3 , e^4 , może być rozdzielone stosownie do życzenia i potrzeby jak tego wymaga każdorazowy przebieg suszenia. Zamiast pierścieniowych przedziałów mogą być urządzone koliste lub w jakikolwiek inny sposób rozmieszczone szeregi otworów, których wielkość reguluje się stosownie do potrzeby zasuwami.

Naprzeciw otwartego końca ostatniej części a^8 rury umieszczona jest tarcza k przymocowana do pręta l , osadzonego w spodzie h bębna, dzięki czemu tarcza ta może być przysuwana lub odsuwana od części a^8 .

Produkt, przeznaczony do suszenia, wprowadza się do koryta f przez lej g i wydostaje się zeń w stanie wysuszonym na drugim jego końcu. Powietrze wilgotne zostaje odessane z koryta f zapomocą wywietrznika przez rurę m .

Dla chłodzenia wilgotnego końca bębna suszącego i usunięcia w ten sposób przyklepiania się towaru, w dnie h bębna suszszego są urządzone otwory i , które mogą być więcej lub mniej odkryte zapomocą odpowiednich zasuw. Przez te otwory

wchodzi do bębna zimne powietrze zewnętrzne, które, przechodząc mimo brzegu tarczy k , miesza się z gorącym powietrzem, wychodzącem z ostatniej części rury a^8 , tak, że powstaje znacznie chłodniejsza mieszanina powietrza, zappełniająca komorę e^4 . Część bębna suszącego, znajdująca się najbliżej dna h , oraz ścianka komory e^4 zostają tak silnie ochłodzone przez chłodną mieszaninę powietrzną, że wilgotny produkt wprowadzony przez lej g , zostaje osuszony przy stosunkowo niskiej temperaturze, przyczem traci znaczną część swej cieczy zanim mogłoby nastąpić skarmelowanie (scukrowanie) lub dekstrynowanie. Gdy w ten sposób osuszony towar przejdzie w obręb najbliższej komory, podlega wtedy działaniu gorętszych gazów, powodujących pedsze jego wysuszenie.

Zastrzeżenia patentowe.

1. Urządzenie suszarniane z dziurkowanym, obracającym się w korycie bębniem suszącym, do którego doprowadza się gorące powietrze lub gazy, tem znamienne, że wewnątrz bębna suszącego (c) urządzona jest rura rozdzielczą (a), zaopatrzona w nastawiane otwory rozmaitej wielkości, pozwalające na doprowadzanie różnym częściami bębna suszącego różnych ilości gorącego powietrza lub gazów.

2. Urządzenie suszarniane według zastrz. 1, tem znamienne, że rura rozdzielczą (a) składa się z oddzielnych części (a , a^1 , a^2 a^8), przyczem odstępy (b^1 , b^2 , b^8) pomiędzy temi częściami są rozmaitej wielkości.

3. Urządzenie suszarniane według zastrz. 1 i 2, tem znamienne, że przestrzeń pomiędzy rurą rozdzielczą (a) i bębniem suszącym (c) jest podzielona przepierzeniami na oddzielne komory (e^1 , e^2 ,).

Maschinenfabrik Imperial G. m. b. H.

Zastępca: I. Myszczynski,
rzecznik patentowy.

Fig.1

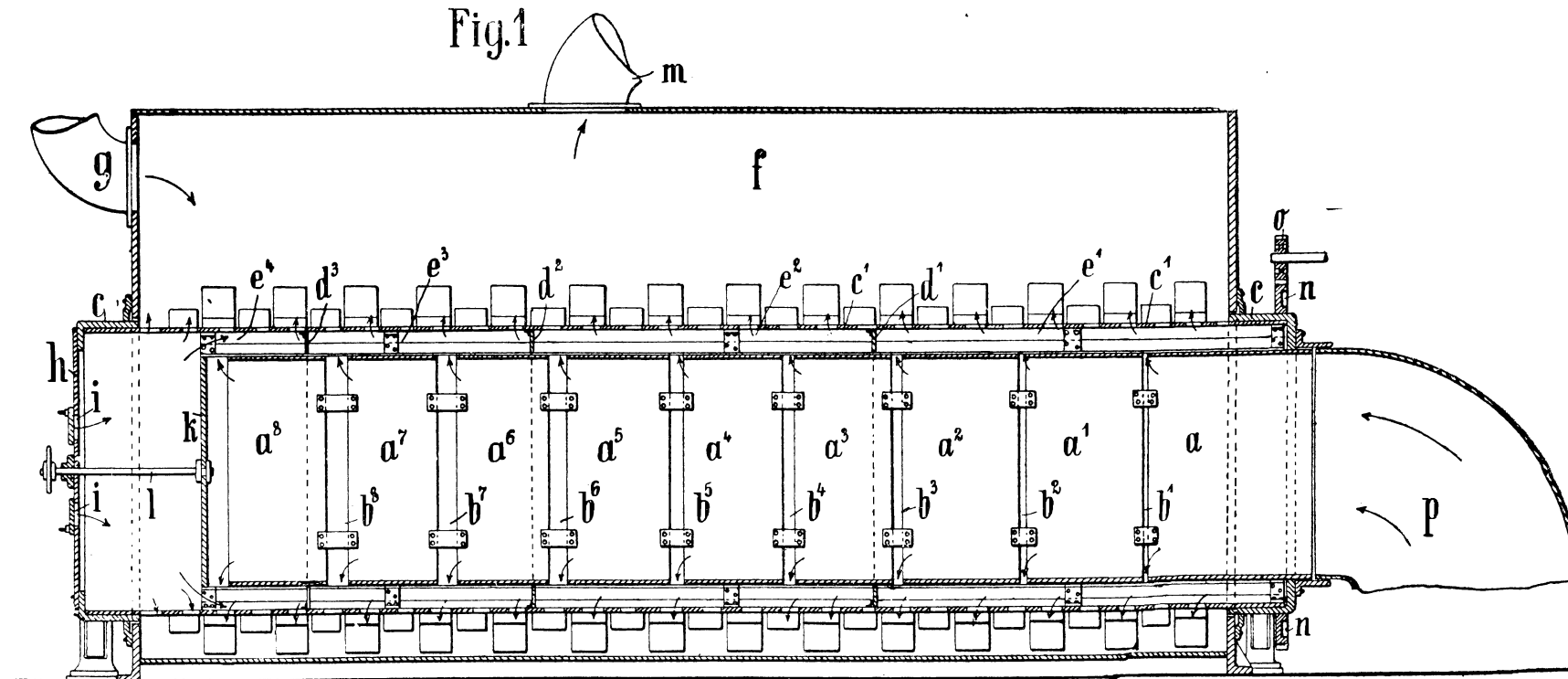

Fig.2

